

OSNOVNA
ŠOLA
ORMOŽ

Ormožanček

LETNIK 2014/2015, ŠTEVILKA 1

DECEMBER 2014

Špela Jambriško, 8. b

RUBRIKE

KOLUMNA

FOTO ZGODBA

USTVARJALNICA

MOJ RAZRED

KROŽEK SE PREDSTAVI

INTERVJU

POKUKAJMO V ŠOLO

DOGAJALO SE JE

RAZVEDRILO

DNEVI DEJAVNOSTI

UVODNIK

Ljudje radi rečemo, da je december »veseli« mesec - čarobni čas veselega pričakovanja, čas, ko se vse blešči in ko si vsi dopovedujemo, da je pomembna bližina in strpnost med ljudmi. Toda v šolskih klopeh je zadnji mesec koledarskega leta vedno prav stresen in natrpan z ocenjevanji, tako da so zadnji dnevi pred počitnicami že prav težko pričakovano hlantanje za počitkom in prazničnim oddihom.

Tudi Ormožančkov prihod med nas je vsako leto prav buren. Dogodkov je vsako leto več, da jih uredniški odbor težko stlači na 32 strani, mladih novinarjev pa vselej premalo, da bi vsi dogodki pravočasno pristali na papirju. Pa vseeno nam nazadnje uspe in tako je naše glasilo naposled prijeten izdelek, ki nam je vsem v veselje, ko ga listamo in se spominjamo poti, ki smo jih letos skupaj že prehodili.

Še mnogo kažipotov nas čaka, še mnogo stezic je pred nami, cilj pa se komajda sveti tam daleč v daljavi ... zato se polni pričakovanj in z veliko dobre volje podajmo v 2015.

Ormožanček ostaja naš skupni projekt, naše ogledalo, zato si v uredništvu želimo, da bi prav vsakdo iz naše velike šolske skupnosti tudi v prihodnje prispeval kamenček v mozaik, ki ga ob izidu vsake številke ponosno stiskamo v naročju ...

Še mnogo kažipotov nas čaka, še mnogo stezic je pred nami, cilj pa se komajda sveti tam daleč v daljavi ... zato se polni pričakovanj in z veliko dobre volje podajmo v 2015.

OSNOVNA ŠOLA ORMOŽ
Znanje | Varnost | Odgovornost | Ustvarjalnost

ORMOŽANČEK

KOLOFON

ORMOŽANČEK, glasilo Osnovne šole Ormož

Letnik 2014/2015, številka 1

Uredniški odbor: Larisa Šek, 7. a, Matic Petek, 7. b, Manja Rajh, 7. a, Zala Cunk, 7. b, Lea Husel, 7. b, Ana Zemljič, 8. a

MENTORICI

Oblikovanje in fotografija: Renata Pučko, učiteljica matematike in računalništva

Vsebina in lektoriranje: Tina Zadravec, učiteljica slovenščine

NAPOVEDNIK

Kulturni dnevi	4	Od knjige do parlamenta
Tehniški dnevi	6	Božični bazar
Naravoslovni dnevi	9	
Športni dnevi	10	Čez drn in strn
Naši uspehi	13	
Moj razred	14	Prvošolčki
Krožek se predstavi	16	
Pokukajmo v šolo	17	... logopedinjo
Na klepetu z ...	18	V ringu z Dejanom Zav-
Dogajalo se je ...	20	
Ustvarjalnica	26	Učiteljica Irena Kandrič Koval
Kolumna	28	
Foto zgodbe	29	Kaj dobrega so skuhali naši ateki?
Razvedrilo	30	

Radi beremo

V ponedeljek, 13. oktobra 2014, je za šestošolce pouk potekal malo drugače kot ponavadi. Raziskovali so obdobje turških vpadov na naše ozemlje ter spoznavali življenje janičarjev. Za Cankarjevo tekmovanje v 6. in 7. razredu je letos namreč izbrana knjiga Josipa Jurčiča *Jurij Kozjak - slovenski janičar*. Ker bi želeli, da se čim več učencev vključi v tekmovanje, je bil ta kulturni dan namenjen obravnavi te knjige. Na začetku so učenci spoznali življenje janičarjev — kdo so bili, kako so živeli, ter življenje in delo Josipa Jurčiča. Nato je vsak učenec prebral eno poglavje, ki ga je sošolcem predstavil v kratkem povzetku, na koncu pa so ti povzetki bili sestavljeni v celotno vsebino knjige. Prav tako pa je vsak ilustriral poljuben prizor iz poglavja. Te ilustracije so razstavljene v šolski avli.

Učence je pritegnila zanimiva tema, še posebej zgodba sama, boj med dobroto in hudobijo, opisi bojev, brskanje po slovarju in iskanje razlage neznanih besed, risanje, ogled posnetkov turške vojske, orožja in opis življenja janičarjev. Razve-

seljivo pa je, da se je velika večina učencev pogumno odločila za sodelovanje na Cankarjevem tekmovanju.

Vtisi učencev 6. a- in b-razreda:

- Zelo veliko sem izvedel o Turkih.
- Všeč mi je bila knjiga in risanje.
- Naučili smo se, kako so živeli nekoč.
- Veliko sem izvedela o avtorju knjige.
- Ponedeljkov dan je bil ustvarjalen in lep.
- Tekmovala bom na Cankarjevem tekmovanju, saj mi je knjiga všeč.

Ptuj - srednjeveško mesto

13. 10. se je 38 učencev 7. a- in b-razreda ob osmih odpravilo na kulturni dan v najstarejše mesto v Sloveniji — Ptuj. Tja so odšli z namenom, da bi si ogledali stalne zbirke na ptujskem gradu in staro mestno jedro. Na gradu so spoznali življenje graščakov, ogledali so si zbirko glasbil in pustne šeme nekoč in danes. Spoznali so veliko novega, na koncu pa so dobili delovni zvezek z vprašanji o vsem, kar so videli. Na ogledu starega mestnega jedra so lahko občudovali umetnine ljudi, ki so tu živeli dolgo nazaj. Učenci so se na Ptujju zabavali in se veliko novega in koristnega naučili.

Larisa Šek

Umetnost - to sem jaz

V ponedeljek, 13. 10. 2014, so imeli učenci 8. razreda kulturni dan Umetnost — sem jaz. Kulturni dan je bil namenjen predvsem različnim področjem likovne umetnosti. Učenci so tako najprej v skupnem uvodu spoznali pojme, povezane z umetnostjo, ter zvrsti likovne umetnosti.

Otrok sem ...

Učiteljice 1. vzgojno-izobraževalnega obdobja smo ob izbiri dejavnosti za kulturni dan izhajale iz letošnje teme Tedna otroka »ZA RAZIGRANO IN USTVARJALNO OTROŠTVO«. Vsi si namreč želimo, da bi bili naši otroci razigrani, ustvarjalni, nasmejani, zadovoljni ... Igra je pri njih ta, ki povzroča tisto razigranost, ustvarjalnost, smeh, zadovoljstvo ... Če pa se lahko igraš s tistimi, ki jih imaš rad, pa tako spoznaš ter širiš nova obzorja, tkeš in krepiš nevidne vezi in tako polagaš temelje pravega prijateljstva, ki se rodi ob tovrstnih priložnostih.

Mesto Ljubljana in Vrhnika

V ponedeljek, 13. 10., smo učenci 9. razreda imeli kulturni dan, in sicer odšli smo v Ljubljano in na Vrhniko. V zgodnjih jutranjih urah smo se odpravili na pot. Ko smo po dolgi vožnji prišli v Ljubljano, so nas prijazno sprejele vodičke, ki so vodile ogled po mestu. Najprej smo si ogledali parlament. Tamkajšnja vodička nam je predstavila parlament in nam razložila, kakšne naloge opravljajo tam. Po tem smo si ogledali Cankarjev dom, vodič nam je pokazal nekaj dvoran in nam jih podrobneje opisal. Pokazal nam je tudi posmrtno masko Ivana Cankarja. Po ogledu Cankarjevega doma smo si ogledali še mesto. Pot smo nadaljevali proti Vrhniki, kjer smo si ogledali kip Ivana Cankarja ter njegovo rojstno hišo. Z zanimanjem smo prisluhnili vodički, ki nam je opisala pisateljevo življenje in nam pokazala mesta, kjer se je pisatelj nekoč zadrževal, se kot otrok igral. Domov smo se vrnili utrujeni, pa vendar prepolni novega znanja.

Sanja Viher, 9. a

Ljubljana, Bistra

V četrtek, 16. 10., se je 39 učencev 7. razredov namesto v učilnico, odpravilo po novo znanje kar v Ljubljano in njeno okolico. V pestrem in napornem dnevu so obiskali Prirodoslovni in Narodni muzej Slovenije, kjer so med 10. in 12. uro odprtih ust spoznavali pomembne ugotovitve o razvoju človeštva in razne kulturno pomembne najdbe na ozemlju Slovenije. Potep po muzeju je navdušil marsikoga od njih, največji izziv pa je bil poskus igranja na rekonstruirano repliko koščene piščali, ki si jo so kot spominek mnogi tudi kupili. V Tehniškem muzeju Slovenije pa so jih najprej povabili na Dneve fizike, kjer so jim študentje prikazali različne poskuse, nato pa so si vsi z odprtimi usti ogledovali vsa Titova vozila na prometnem oddelku muzeja. Ogromno lepih vtisov in obilo novega znanja je podčrtalo dejstvo, da so muzeji bogata zakladnica zgodovinske dediščina preteklih časov, ki jih pouk v klopih nikakor ne more nadomestiti.

Larisa Šek

Učenci osmega razreda v Veržejju

V petek, 24. 10. 2014, se je 36 učencev iz 8. a in b odpravilo v Veržej v Center domače in umetnostne obrti. Srečali so se z rokodelskimi mojstri, s pomočjo katerih so v dobri uri lahko izdelali različne rokodelske predmete iz davne preteklosti z našega področja. Izbirali so med lončarsko delavnico na vretenu, pletenjem iz koruznega ličja in izdelavo vug iz lesa in oreha. Učenci so se razdelili v skupine in sodelovali v treh omenjenih delavnicah. Po malici so si ogledali Zemljanke in Center DUO, ki je zelo lepo obnovljen in urejen. Kasneje so se učenci ponovno razdelili v skupine in si izbrali drugo delavnico ter izdelovali še druge izdelke. Svoje izdelke so zadovoljni nad izvedbo tehniškega dne odnesli nazaj v šolo.

Vodja TD: Igor Kaučič, prof.

Očetje kuhali »Ormoški lonec«

Sobota, 11. 10., se je pričela zgodaj. Očetje so se s polnim naročjem pripomočkov za kuhanje že ob 7. uri pričeli zbirati pred šolo, ob 8:20, ko so po razredih od 1. do 9. razreda učenci pričeli veselo ustvarjati na temo kuhanja, pa je iz loncev 8 ekip, ki so jih sestavljali učenci in njihovi očetje, že pričelo dišati.

Ob 11. uri se je vsa šola zbrala na prostrani zelenici okrog šolske zgradbe, kjer so se zvrstile čudovite stojnice z izdelki, nastalimi pod spretnimi prsti učencev in učiteljev. Kmalu so se pridružili še obiskovalci in pričel se je krajši program, vrhunec katerega je bil slavnostni sprejem prvošolčkov v šolsko skupnost, kar pa je vse učence iz šole združilo v pesmi in držanju za roke.

Med tem časom pa so tekmovalci zaključevali s kuhanjem »Ormoškega lonca« in komisija, ki je imela težko delo, je naposled odločila, da gre zmagovalna kuhalnica v roke skupini »Vroči pisker«.

Učiteljica Metka je kot članica takole obrazložila odločitev komisije: »Prav vsi lonci so bili zelo okusni, toda eden pač mora biti zmagovalni. Odločili smo se za tega, ki je imel največ sestavin avtohtonega porekla. Tako je bilo v njem tudi grozdje, recimo.«

Medtem ko so se eni zabavali v športnih igrah (kot je vlečenje vrvi in zadevanje konzerv), so se ostali lahko okrepčali z okusnimi jedmi, sproščeno vzdušje pa je poleg lepega vremena popestrilo še petje najpogumnejših pevsko nadarjenih deklet naše šole.

Oktobrska sobota je minila v znamenju veselega vzdušja in starši so si zaželeli, da takšno druženje postane vsakoletna tradicija.

Larisa Šek,

Božični bazar

»Ko zadiši po praznikih«

V pričakovanju prazničnih dni je šola ponovno odprla svoja vrata in starše, babice, dedke in vse bližnje in daljne tete, strice ter ostale sorodnike in prijatelje svojih učencev povabila na tradicionalni praznični bazar, ki je 2. 12. 2014 ob 15:30 napolnil prostrano šolsko telovadnico.

Spretno roke učencev so pod mentorstvom učiteljev in zunanjih sodelavcev v sklopu tehniškega dne 25. 11. 5 šolskih ur pridno izdelovale najrazličnejše drobnarije iz vseh možnih materialov, nato pa na dan bazarja pripravile dobro založene stojnice, na katerih so imeli prav vsi obiskovalci priložnost poiskati primerno darilce za prihajajoče praznike.

Čar obdarovanja niso draga in razkošna darila, temveč ustvarjanje čarobnih trenutkov pričakovanja in drobnih pozornosti.

V prihodnjem šolskem letu bomo poudarjali prav slednje, zato si želimo, da bi ta lep predpraznični dan postal tradicija in se v prihodnje morda razširil celo po ulicah našega malega mesta Ormož ...

Za konec še besede Matere Tereze, ki nam jih je povedala ravnateljica na ta dan:

»Prijazne besede

so lahko

kratke in lahkotne,

a njihov odmev

je neskončen.«

Tradicionalni slovenski zajtrk

Naša prihodnost naj bo lokalno pridelana hrana

V petek, 21. 11. 2014, je tudi na OŠ Ormož potekal vseslovenski projekt Tradicionalni slovenski zajtrk. Na šoli ga izvajamo z namenom, da bi izboljšali zavedanje o namenu in razlogih za lokalno samooskrbo, domačo pridelavo in predelavo ter v okviru sistema javnega naročanja spodbudili aktivnosti zagotavljanja hrane, pridelane v lokalnem okolju.

Zajtrk so učenci pojedli že prvo šolsko uro - učenci od 1. do 3. razreda so si uredili pogrinjek v jedilnici, ostali pa so si ustvarili prijetno vzdušje v matičnem razredu. Zaužili so kruh, maslo, mleko in jabolka. Vsa hrana je bila pridelana na bližnjih kmetijah.

Sledil je skupen del v jedilnici šole. Tam so učence nagovorili gospod Jože Brumen, predsednik Čebelarkega društva Ormož, gospa Hinka Hržič iz sadjarsko-vinogradniške kmetije Hržič in gospodična Tamara Juršič iz kmetije Juršič. Slednja je učencem predstavila pridelavo mleka na njihovi kmetiji. Na kmetiji imajo 40 krav ter sodobno molzno opremo. Pridelano mleko prodajajo šolam v okolici. Gospod Jože Brumen je učencem predstavil Čebelarsko društvo Ormož, ki ima 40 članov in deluje že 21 let. Učence je še posebej opozoril na drastično zmanjšanje pridelanega medu. Opozarjal je tudi, da Slovenci pojedjo premalo lokalno pridelane hrane. Na kmetiji Hržič iz Velike Nedelje pa pridelujejo jabolka v sadovnjaku, ki se razprostira na kar dveh hektarjih. S šolo sodeluje že mnoga leta in skrbi, da učenci dobijo vedno sveže sadje.

Po skupnem delu so se učenci odpravili v učilnice in še naprej spoznavali lokalno pridelano hrano.

Larisa Šek

Snovi - učenje skozi raziskovanje

V četrtek, 11. septembra, smo učenci 6. razredov imeli naravoslovni dan na temo Snovi. Preučevali smo lastnosti snovi, kot so magnetne lastnosti, topnost, gostota, toplotna in električna prevodnost. Učno snov smo spoznavali preko zanimivih naravoslovnih poskusov, kot so vulkan, megla, čarobni balon, padalo ...

Učenci so v svojih vtisih zapisali, da jim je dan zelo hitro minil, ker so se imeli zelo lepo, saj so počeli, kar najraje počnejo; raziskujejo in se učijo preko zanimivih poskusov. Klara (6. B) je zapisala, da bi ta dan še enkrat zelo rada ponovila.

Nataša Rizman Herga, mentorica

Jesenski kros

Zaradi razmočenega parka kros kar na stadionu

Zaradi obilice dežja in precej razmočenega terena v mestnem parku, kjer je običajno potekal jesenski kros, so se v sredo, 26. 9. 2014, učenci od 1. do 9. razreda pomerili v teku kar na stadionu pri »Mestni grabi«. Po malici so se učenci zbrali pred šolo in se odpravili na stadion, kjer jih je čakala njim precej neljuba preizkušnja.

Pred štartom so si učenci od 1. do 5. razreda ogledali še nastop judo kluba, ostali učenci pa so se med čakanjem na štart ogrevali, se pomerili v košarki in nogometu ali pa se sproščeno gibali ob ritmu glasbe.

Najlepši del vsakoletnega krosa je vselej podelitev priznanj najboljšim trem deklicam in dečkom vsakega razreda.

Ormožanček je zbral rezultate in foto utrinke ...

Manja Rajh

Najlepši del

vsakoletnega

krosa je

vselej

podelitev

priznanj

najboljšim

trem deklicam

in dečkom

vsakega

razreda.

1. razred

2. razred

3. razred

4. razred

5. razred

6. razred

7. razred

8. razred

9. razred

REZULTATI JESENSKEGA KROSA

1. razred

1. Neža Luknjar
2. Liona Dernikovič
3. Elena Hudin

1. Jan Pondgrac
2. Jaka Horvat
3. Vasja Kralj

2. razred

1. Pia Škorjanec
2. Riana Peteršič
3. Ana Marija Damiš

1. Lucas Vočanec
2. Nel Babič Kumer
3. Luka Potočnjak

3. razred

1. Žanamari Kaloh
2. Veronika Viher
3. Luna Iza Pučko

1. Tjan Lebar
2. Klemen Šoster
3. Timotej Bogša

4. razred

1. Dina Grabovec
2. Maja Bokša
3. Ivona Nedog

1. Tjaš Notersberg
2. Dino Kralj
3. Alexander Nick Gobel Fridrich

5. razred

1. Nika Komperšak
2. Alenka Munda
3. Zala Jurkovič

1. Matic Kocbek
2. Tilen Mesarec
3. Jan Dogša

6. razred

1. Anna Tiya Cvetko
2. Alina Planinc
3. Tina Voljč

1. Nik Prapotnik
2. Tibor Trstenjak
3. David Trstenjak

7. razred

1. Hana Zajšek
2. Špela Prejac
3. Zala Cunk

1. Rok Vukovič
2. Luka Merük
3. Aljaž Ivanuša

8. razred

1. Metka Podgorelec
2. Špela Jambriško
3. Lana Verlek

1. Žiga Zlatnik
2. Jan Kuharič
3. Sašo Krajnc

9. razred

1. Monika Pintarič
2. Nuša Žinko
3. Urška Rodi

1. Primož Ozmec
2. Toni Kvar
3. Aljoša Munda

Najboljši na medobčinskem krosu

Pohod na Hajndl

V ponedeljek, 6. 10. 2014, so se učenci od 1. do 3. razreda skupaj z učiteljicami odpravili na prvi pohod v tem šolskem letu. Pot jih je najprej vodila skozi Ormož do Lente in potem skozi gozd na Hajndl. Pri domačiji Rižnar smo naredili postanek za malico in oddih. V času postanka so si učenci po skupinah ogledali Gajev živalski vrt, v katerem jih je najbolj zabavala veverica s svojimi vragolijami pa tudi koza ni dosti zaostajala. V šolo smo se vrnili malce utrujeni, a vendar zadovoljni, da smo pot zmogli prav vsi in se ob hoji tudi pozabavali.

Vodja športnega dne: Stanka Hebar

Orientacijski pohodi

Orientacijski pohod na Hajndl

Učenci od 4. do 8. razreda smo se najprej zbrali v šoli in se okrepčali z malico, nato pa smo se odpravili na atletski stadion. Tam smo odložili svoje stvari, se šli igrati, pojedli malico in čakali, da gremo na Hajndl. Razredi smo štartali s časovnim zamikom in 6. b smo bili med zadnjimi. Šli smo mimo smetišča, gozda, Lešniškega potoka in polja, kjer smo odgovarjali na vprašanja. Končno smo prišli na Hajndl, kjer smo pojedli nekaj sladkarij, nato pa se spustili nazaj proti stadionu. Pohod mi je bil všeč, ker smo videli naravo, ni mi pa bilo všeč, da smo toliko hodili. Vseeno pa bi bilo prav, da bi šola organizirala še več takih pohodov.

Dominika Raušl, 6. b

Orientacijski pohod za 9. razrede

V četrtek, 9. 10. 2014, smo se učenci 9. razreda skupaj z drugimi osnovnimi šolami ter gimnazijo Ormož odpravili na orientacijski pohod. Na pot smo se podali z navodili, ki so nas usmerjala, saj sami nismo vedeli, kam moramo. Ustavljali smo se na različnih kontrolnih točkah, kjer smo reševali praktične naloge iz različnih področij: geografije, fizike, kemije... Teh točk je bilo osem. Na pot smo se odpravili po skupinah. Skupino je sestavljalo 12 učencev, vodili pa so nas gimnazijci. Vse skupine so uspešno prišle na cilj, čeprav je bila pot dolga kar 8,5 kilometrov. Ta dan smo se vsi imeli odlično in bilo je zabavno. Spoznali smo gimnazijo Ormož in zdaj se bomo lažje odločali, kam naprej po končani osnovno šoli.

Sanja Viher, 9. a

Tekmovanje iz znanja logike

ZLATO PRIZNANJE: MATIC PETEK, 7. b

BRONASTO PRIZNANJE:

1. a — Tim Šoštarič, Jaka Horvat, Klara Čurin
1. b — Jure Kosi, Lan Žalar
2. a — Anže Šuen, Jan Ciglar, Zala Zorjan, Luka Potočnjak, Tiya Kikl, Katarina Markovič, Ana Hudin
2. b — Lucas Vočanec, Anej Žalar, Filip Kirič
3. a — Luna Bradan, Luna Iza Pučko, Veronika Viher, Žanamari Kaloh
3. b — Lea Pongrac, Lana Zadavec, Ana Žnidarič, Tit Grabovac, Katarina Ivanuša, Taja Voršič
4. a — Ela Petra Kirič, Aurora Nedog, Tjaš Notersberg, Dina Grabovac, Iza Korpar
4. b — Ema Šoštarič, Ana Štibler, Dino Kralj, Maja Bokša,
5. a — Urška Pleger, Maša Baum, Nuša Ciglar, Pia Šek, Tina Štuhec, Melani Klajderič, Nika Komperšak
5. b — Nika Novak, Zala Jurkovič,
6. a — Nika Horvat Sušanj, Ina Voljč, Daniel Ivo G. Fridrih, Denis Pšak
6. b — Tina Zadavec, Žiga Zadavec
7. a — Miha Komperšak, Larisa Šek
7. b — Matic Petek, Timotej Zlatnik, Domen Šošter

Matic Petek

Mentorica Sonja Posavec

8. a — Taja Husel, Nuša Cigler, Ana Zemljič
8. b — Lara Tušek
9. a — Ana Klinc, Nuša Žinko, Julija Fric, Žan Firšt Šeruga, Nika Novak, Maja Munda

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni

ZLATO PRIZNANJE

ANA KLINC, 9. a
NUŠA ŽINKO, 9. a

Mentorica: Metka Lešničar

Bronasto priznanje:

- Ana Klinc, 9. a,
Nuša Žinko, 9. a,
Nika Novak, 9. a,
Eli Hergula, 9. a,
Nuša Krabonja, 9. a,
Gašper Hebar, 9. b,
Teo Šulek, 9. b,
Žan Ivanuša, 9. b,
Toni Kvar, 9. b,
Primož Ozmec, 9. b,
Nuša Cigler, 8. a

Objavljeni so samo rezultati tekmovanj, kjer je bilo že izvedeno državno tekmovanje in so bili rezultati znani do konca novembra.

Ob besedi **logika** vas mnogo pomisli na nekaj logičnega (logično). Vendar vse stvari v logiki niso ravno logične in "zdrava kmečka pamet" pri logiki prav nič ne koristi.

Če dobro pomislim, nisem dobrega rezultata dosegel, ker bi razmišljal logično, ampak ker sem razmišljal "logično" po pravilih "logike".

V tekmovanjih iz logike se pojavijo raznorazne naloge — od zelo zanimivih (kakšno bi raje rešil dvakrat (čeprav bi vedel odgovor) kot pa katero drugo naloge, ob kateri bi se najraje nelogično pogreznil v zemljo) do tistih nekoliko manj.

Najbolj znane in tudi najbolj razširjene so naloge o vitejih in oprodah, o ljudeh in vampirjih, o norih ljudeh in o norih vampirjih in še mnoge druge različne, zanimive, in umsko vzpodbujajoče naloge. Meni najljubše so grafične naloge. Barvanje kvadratkov, risanje krogcev in vlečenje črt. Zelo zanimive naloge. Zaradi tega se mnogo učencev prijavi k logiki.

Priprave na tekmovanje izgledajo tako: računalniška učilnica ... računalnik ... stran z logičnimi nalogami ... rešuj. Ni nam hudo. Izredno vas vzpodbujam, da se prijavite na tekmovanja iz logike. Logične stvari, ki se jih boste naučili pri logiki, vam bodo v življenju prišle še kako prav. Kajpak tudi nelogične.

Matic Petek, 7. b

Prvošolčki se predstavijo - 1. a

V 1. b nas je 24 nadebudnih učencev z učiteljicama Stanko in Ksenjo. Zanimivo je, da je v razredu enako število deklic in dečkov, tako da smo ravno na pare in na valeti s tem naj ne bi imeli težav. Vendar kje je še 9. razred in valeta? S tem se ne obremenjujemo preveč, saj zaenkrat še vsi radi hodimo v šolo. Med nami so kar velike razlike, zakaj radi hodimo v šolo in kaj imamo v naši hiši učenosti najraje. Malo smo razmišljali in se odločili, da vam povemo, kaj je to, kar imamo najraje.

KAJ IMAM V ŠOLI NAJRAJE:

- * Likovno umetnost, podaljšano bivanje, jutranje varstvo, zdrav življenjski slog in šport.
- * Šport.
- * Različne naloge.
- * Prijaznost učiteljic.
- * Prijatelje in šport.
- * Zdrav življenjski slog.
- * Učenje, druženje s prijatelji in spoznavanje novih stvari.
- * Učenje števil, šport.
- * Jutranje igranje, risanje in ustvarjanje pri likovni umetnosti.
- * Šport.
- * Likovni pouk.
- * Matematiko in šport, da se lahko veliko naučim.
- * Matematiko, slovenščino, šport, spoznavanje okolja.
- * Da so učiteljice prijazne.
- * Miganje pri športu.
- * Igranje z ostalimi otroki.
- * Učenje števil in pevski zbor.
- * Šport, učenje, prijaznost učiteljic, igro zunaj v podaljšanem bivanju, prijazne sošolce in igro z njimi.
- * Lahko se veliko naučim.
- * Učiteljice.
- * Red.
- * Učenje nečesa novega.
- * Šport.
- * Da se kaj naučim.

Prvošolčki se predstavijo - 1. b

»Šah naredi otroke pametnejše!«

Šah je analitično-sintetična strateška miselna igra in posebno področje kulture, dediščina človeške civilizacije z bogato tradicijo. Tekmovalna oblika šahovske igre je tudi pomembna predstavnica miselnih športov. Na OŠ Ormož že drugo leto poskušamo obuditi šahovski krožek, ki je bil pred leti na šoli zelo aktiven. V letošnjem šolskem letu smo dobili 8 novih šahovnic iz Šahovske zveze Slovenije, ki s projektom Šah v Slovenske šole poskuša ponovno obuditi šah pri mladih.

Šah razvija otrokovo osebnost: domišljijo in ustvarjalnost, človeka kot osebnost, spodbuja radovednost, občutek samozaupanja in pozitivno samopodobo, širi komunikacijske spretnosti, sposobnost trdega dela, predanost, razvija teženje k izpopolnjevanju, objektivnosti, učinkovito spoprijemanje s stresom, sprejemanje odločitev in odgovornosti, občutek, da je trdo delo nagrajeno, omogoča nenevarno sproščanje agresije, uči pošteno borbo in borbenost, občutek pripadnosti (*Gens una sumus* - šah je univerzalni jezik), omogoča veselje, druženje, potovanja ... in otroci pri tem uživajo!

V šahovski krožek so vključeni učenci od 1. do 9. razreda. Razpon starosti učencev je zelo velik, zato smo za starejše učence šahiste povabili k sodelovanju gospoda Maksa Jenuša, ki se je z veseljem odzval našemu povabilu. Gospod Jenuš je izkušen šahist in svoje znanje z veseljem deli med mlajše rodove. Mlajši učenci - začetniki pa v obliki igre usvajajo znanje in se urijo v šahovskih veščinah.

Interesna dejavnost je na urniku ob četrtnih 13.35 oziroma se za termine srečanja dogovorimo posebej.

V krompirjevih počitnicah je bila organizirana delavnica, ki je potekala v dveh skupinah. Prvo skupino je vodil gospod Jenuš, delavnica pa je potekala v obliki turnirja. Drugo skupino je vodila Jolanda Magdič v sodelovanju z učiteljico Duško Feguš, učenci pa so preko pobarvanke spoznali gibanje in postavitev figur po šahovnici ter na igriv način odigrali partijo šaha.

V zimskih počitnicah želimo ponovno povabiti učence k delavnicam, kjer bi svoje znanje še nadgradili. Torej, vabljeni vsi - tudi tisti, ki vas je med branjem teh vrstic popadla radovednost ob misli Anne Graham, kako naj bi šah otroke naredil pametnejše.

Jolanda Magdič, mentorica

Šolska eksperimentarnica kabinet pri učilnici 35

Vsak učenec od 6. do 9. razreda zagotovo pozna večino učilnic v novejšem delu šolske zgradbe. In vsak učenec ima zagotovo kakšno, ki mu je najljubša ali pa vsaj najzanimivejša. Učilnica 35 sodi zagotovo med tiste, kjer se vedno nekaj dogaja - pa ne le pouk in za nekatere dolge, za druge pa prekratke šolske ure ... Vonjave, ki se širijo iz učilnice, pričajo, da se tukaj dogaja tudi še marsikaj drugega - zelo resnega - predvsem pa zares napetega in tudi nevarnega ... kemijski eksperimenti. Učiteljici Brigita Brajković in Nataša Rizman Herga v učilnici 35 poučujeta naravoslovne predmete, kot so kemija, biologija in v šestem ter sedmem razredu naravoslovje. Prav tako sem zahajajo učenci, ki obiskujejo dodatni pouk iz biologije in kemije ter imajo kemijske ali biološke izbirne predmete, toda učiteljica Nataša poučuje tudi podaljšano bivanje in tako ob kemijskih poskusih uživajo že tudi najmlajši raziskovalci na šoli.

Mi pa smo potrkali na vrata kabineta 35 in preverili, kaj vse se skriva na policah in v omarah ...

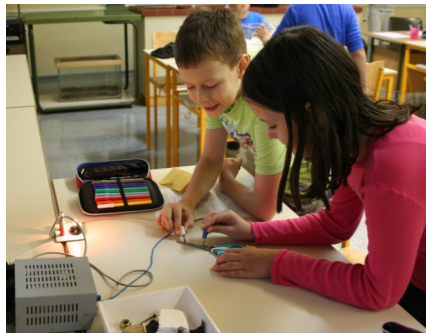
Učiteljica Nataša nam prijazno pokaže, kaj vse najdemo v kabinetu 35: veliko najrazličnejših pripomočkov za opazovanje mikroskopsko majhnih organizmov, za izvajanje laboratorijskega dela in eksperimentiranja in raziskovanja, kot so: pladnji, elektronske tehtnice, elektronski mikroskop, stereolupa, laboratorijska steklovina - bučke (različne epruvete, merilni valji, čaše, erlenmajerice, urna stekla ...), izparilnice, terilnice, kemikalije, ki se zaradi varnosti nahajajo v posebni protipožarni omari, kovček za prvo pomoč, zaščitne bele halje, rokavice, očala in še in še ...

Zaradi vseh dejavnosti (izbruh vulkana, gorenje različnih snovi, pokanja, plamenskih reakcij in ustvarjanja ter poskušanja novih poskusov) in vseh pripomočkov ter kemikalij, imata kabinet in učilnica 35 poseben vonj. Čeprav učenci, ki imajo kakršen koli stik s kemijo, že vedo, da pri kemiji nič ne smrdi, ampak le neprijetno diši J.

Ker pa je leporečiti o takšnih predmetih manj zanimivo, naj bodo zgovornejši foto utrinki, ki so ujeli nekaj od pestrega dogajanja v učilnici in kabinetu 35.

Hvala učiteljici Nataši, ki nam je odprla vrata ...

Intervju z logopedinjo Suzano Ciglarič

“Besede imajo neverjetno moč. Z njimi se sporazumevamo, učimo, rastemo, božamo, z njimi in v njih živimo.”

Logopedinja Suzana Ciglarič dela z učenci s posebnimi potrebami, ki imajo težave na govorno-jezikovnem področju. Že dvanajsto leto je zaposlena na OŠ Stanka Vraza Ormož in večino svojega dela opravlja na okoliških šolah. To šolsko leto nudi dodatno strokovno pomoč štirinajstim učencem, ki obiskujejo različne šole - OŠ Ormož, OŠ Velika Nedelja, OŠ Sv. Tomaž in OŠ Gorišnica. Opravlja tudi preventivne logopedске pregledе in nudi logopedsko obravnavo otrokom v Vrvcu pri OŠ Sv. Tomaž. Sama pravi, da je prednost mobilnega dela v tem, da srečuje nove ljudi in spoznava različne oblike ter načine dela, ki jih uporabljajo strokovni delavci na posameznih šolah ... in na zanimivem pogovoru smo njeno delo spoznali tudi mi ...

Gospa Suzana, naši učenci vas večinoma poznajo le na videz s hodnika - ko se morda srečate v času odmorov. Kolikokrat pridete v enem tednu na našo šolo in koliko učencem v tem šolskem letu pomagate?

Na žalost je res tako. To šolsko leto prihajam na vašo šolo dvakrat tedensko in pomagam petim učencem.

Ste logopedinja. Kaj točno to pomeni in kakšne težave pomagate učencem odpravljati?

Logoped je strokovnjak, ki se ukvarja s preprečevanjem in odpravljanjem vseh vrst govorno-

jezikovnih težav. Njegova osnovna vloga je izboljšanje komunikacije, ki posamezniku omogoča lažje vključevanje v ožje in širše okolje. Logoped ugotavlja prisotnost težav, vzroke in posledice njihovega nastajanja ter načine njihovega preprečevanja in rehabilitacije. Zaradi pomena komunikacije v sodobnem svetu vsaka tovrstna motnja otežuje ali celo onemogoča človekovo vključevanje v družbo, tako otroka kot tudi odrasle osebe. Ker logoped dela z različnimi ljudmi, strokovnjaki in starši, so nujne komunikacijske sposobnosti in odlična artikuliranost, saj opravlja korekturo govora in jezika. Pri delu potrebuje potrpežljivost in sposobnost empatije. Učencem torej pomagam preprečevati in odpravljati govorno-jezikovne težave, ki se pojavljajo na področju jezika, artikulacije, ritma in tempa, branja in pisanja ter glasovne težave.

Tako kot lahko učitelji izbirajo med različnimi pristopi in metodami poučevanja, imate verjetno tudi sami na voljo več različnih poti do odpravljanja težav pri govoru pri otrocih. Katere se vam zdijo najuspešnejše in morda tudi vam najljubše?

Čeprav imajo vsi učenci, ki jim nudim logopedsko pomoč, govorno-jezikovne težave, pa le-te niso pri nobenem popolnoma enake. Vsak učenec je drugačen in ker je delo individualno, imam možnost, da pri odpravljanju in preprečevanju govorno-jezikovnih težav pri vsakem učencu grem po tisti poti, ki je njemu najlažja, najrazumljivejša in na ta način izbiram tudi različne metode in pristope. Vsekakor pa najpogosteje uporabljam metodo demonstracije - učencu pokažem, kako naj izvede določeno vajo in on jo za mano ponovi.

»Pojte jim pesmice in govorite različne ritmične izštevance. Pogovarjajte se z njimi brez uporabe pomanjševalnic. Vzemite si čas ter skupaj prelistajte slikanico ali pa jim preberite lepo pravljico.«

Od posameznika je odvisno, kdaj bo kot otrok spregovoril. So še kakšni drugi dejavniki, ki vplivajo na razvoj govora? Kako lahko kot starejši bratje in sestre ali pa kot odrasli otroku pomagamo, da bo lažje razvil svoj govor?

Govor je povezan s celostnim razvojem otroka, zlasti z razvojem mišljenja. Z govorom otrok razvija umske sposobnosti. Z besedami skuša izraziti misli. Govor se najbolj intenzivno razvija v predšolskem obdobju, izpopolnjuje pa se celo življenje.

Za pravilen govorni razvoj mora biti zdrav razvit celoten živčni sistem, čutilo za sluh in govorila. Dobro morajo biti razvita tudi pozornost, zaznavanje in slušno pomnjenje.

Vi kot starejši bratje in sestre lahko pomagate otroku s pravilnim in zglednim lastnim govorom. Pojte jim pesmice in govorite različne ritmične izštevanke. Pogovarjajte se z njimi brez uporabe pomanjševalnic. Vzemite si čas ter skupaj prelistajte slikanico ali pa jim preberite lepo pravljico.

Verjetno ljudje pri govoru delamo kakšne napake. Imate kakšen nasvet, s katerim nam lahko pomagete, da bomo govorili pravilneje?

Pogosto ljudje svojemu govoru posvečamo premalo pozornosti, še posebej pedagoški delavci. Da ohranimo svoj glas zdrav, ga moramo negovati. Pomembno je, da pijemo dovolj vode in tako vlažimo sluznico grla. Pri govoru je pomembno tudi to, kako dihamo; dihati moramo s trebušno prepono. Govoriti moramo s tišjim glasom. Ne kričimo, saj kričanje poškoduje sluznico glasilk in posledica je hripavost. Če govorimo kljub hripavemu glasu, še močnejše napenjamo mišice glasilk in te se lahko tako huje poškodujejo. Nastanejo lahko vozlički na glasilkah. Priporočam, da se pred spanjem ne najeste preveč in da hrano dobro prežvečite, saj se lahko pojavi refluks, posledica katerega je, da trebušna kislina razjeda naše grlo. Sluznico grla izsušuje tudi kajenje in alkohol. Priporočam, da vsako jutro preden začnete govoriti, naredite kratko "telovadbo" za glasilke - mrmraje si zapojte melodijo vaše najljubše pesmi. Vesele bodo vaše glasilke in tudi začetek vašega dne bo lepši.

Če primerjate populacijo otrok z začetka vašega službovanja z otroki, ki jim pomagate danes - opazite kakšno bistveno razliko v motnjah govora včasih in danes? Ali sodobna družba s svojim načinom delovanja vpliva na to področje razvoja otrok?

V letih, odkar opravljam logopedsko delo, ne opažam bistvenih sprememb glede števila otrok z govorno-jezikovnimi težavami. Logopedi, ki svoje delo opravljajo že nekaj desetletij, pa res ugotavljajo, da je otrok s temi motnjami včasih bilo manj. Glavnega vzroka, zakaj je temu tako, točno ne ve nihče. Vsekakor pa na to vpliva družba s svojim spremenjenim načinom življenja. Hiter tempo življenja povzroča, da si ne vzamemo časa za soljudi in jih pogosto sploh ne poslušamo. Drug drugega neprestano priganjamo. Otroci nam tako pogosto nimajo niti časa povedati tistega, kar bi nam želeli. Z otroki so se včasih več pogovarjali, danes pa je v ospredju televizija in računalnik. Razlogov je verjetno še veliko, vendar sem omenila tiste, na katere lahko vpliva vsak izmed nas.

Imate kakšno sporočilo za bralce Ormožančka?

Komunikacija niso le besede, temveč tudi govorica telesa, mimika obraza, ton glasu in druge oblike neverbalne komunikacije. Zato si vzemite čas za pogovor drug z drugim, pa ne preko družbenih omrežij, temveč iz oči v oči. "Oči so ogledalo duše", pravi star pregovor, ki je še kako resničen.

Larisa Šek

Zdrav življenjski slog V zdravem slogu do Dejana Zavca

Na OŠ Ormož se v šolskem letu 2014/2015 izvaja projekt Zdrav življenjski slog.

Projekt je usmerjen v razvoj temeljnih gibalnih sposobnosti, v pridobivanje gibalnih spretnosti in spodbujanje zdravega načina življenja.

Zainteresiranim učencem od 1. do 9. razreda zagotavlja dodatni 2 uri športne aktivnosti na teden in s tem odpravlja tudi posledice negativnih vplivov sodobnega načina življenja (neprimerna telesna drža, ploskost stopal, odpravljanje debelosti, razvoj splošne vzdržljivosti).

Poleg rednih tedenskih ur smo na OŠ Ormož dva popoldneva pohajkovali z učenci po bližnji in daljni okolici šole, imeli nogometno in lokostrelsko delavnico med počitnicami in z nekaterimi skupinami odboksali v »slogu« Dejana Zavca v njegovem športnem centru GYM. V okviru našega druženja si je slavni bokсар vzel čas tudi za obisk OŠ Ormož, ki mu je pripravila krasen sprejem.

V nadaljevanju šolskega leta si bomo športna druženja popestrili še z nekaterimi aktivnostmi z žogo in brez nje. V vsakem primeru pa bomo sledili misli Martina L. Kinga ...

Simona Brumen, koordinatorica projekta

“Če ne morete
leteti, tecite.
Če ne morete
teči, hodite.
Če ne morete
hoditi, se plazite.

Karkoli že
počnete,
pojditе dalje.”

(Martin L. King)

Planinski izlet na Veliko planino

V soboto, 18. oktobra, se je zjutraj ob 6. uri zbral kar 101 udeleženec izleta na Veliko planino, od tega kar 68 učencev naše šole s starši. Zložili smo se v dva avtobusa in se še nekoliko zaspani podali na pot. Z avtobusom smo se zapeljali do Luč in prelaza Volovljek. Seveda smo se med potjo, tako kot je na naših izletih navada, pozabavali s kvizom in se ob tem tudi kaj naučili. V čudovitem vremenu smo pripešačili na Veliko planino, si ogledali kapelico Marije Snežne, zlezli smo tudi na Gradišče. Največ dela pa smo imeli z iskanjem "čamug" v jami Veternice. Na vsak način smo jih hoteli uloviti ali pa vsaj videti. Bili smo samo delno uspešni, saj je nekaj izbrancev "čamuge" res videlo, vendar se niso mogli zediniti, kako so pravzaprav izgledale. Očitno bomo morali iti v prihodnosti še enkrat pogledat. Pot nazaj do avtobusa in tudi v Ormož je zelo hitro minila. Razšli smo se kar malo žalostni, saj je pred nami zima in bo treba na naslednji takšen izlet počakati še nekaj mesecev.

Mentorica planinskega krožka: Stanka Hebar, prof.

Pohod do Ormoškega jezera

V podaljšanem bivanju od 1. do 3. razreda smo si zadali cilj, da se bomo enkrat mesečno odpravili na pohod. V petek, 21. 11. 2014, smo se kljub ne ravno najlepšemu vremenu odpravili na naš drugi pohod. Udeležili so se ga učenci, ki so to želeli, spremljali pa sva jih učiteljici Stanka in Simona. Ob poti nas je zamikal izlet v sosednjo državo, ampak ker nismo imeli osebnih izkaznic, tega nismo mogli storiti. Hojo smo nato, tako kot sta načrtovali učiteljici, nadaljevali do Ormoškega jezera. Opazovali smo deročo reko Dravo in bili enotnega mnenja, da ne bi bilo dobro pasti vanjo. Počitek smo naredili na jezu ob opazovalnici za ptice. Komaj smo iz nahrbtnikov vzeli sendviče in druge prigrizke, že se nam je pridružila jata lačnih labodov. Malico smo si zato velikodušno delili z njimi, če povemo po resnici, so labodi pojedli več kot mi. Kljub temu, da smo radodarni, pa jim bombonov vseeno nismo dali. Po malici smo pot nadaljevali do »Amerike« in nato skozi Pušence nazaj v Ormož.

Stanka Hebar, prof.

»Za vselej si odgovoren za to, kar si posvojil«

»Živalovarstveni krožek je super. Pri njem se učimo, kako pravilno skrbeti za živali. Obiskali smo že tudi azil za brezdomne živali v Mariboru, prav tako pa spoznavamo ostale živali (konje, kače, muce, hrčke ...), ki nam jih prinesejo na ogled gostje. Smo zelo aktivni - organiziramo zbiranje hrane za živali ter za ljubitelje živali še živalski tek. Meni je super, priporočam pa ga vsakomur, ki želi spoznati novo vrednoto - ljubezen do živali.«

S temi besedami je krožek opisal Jan Dogša iz 5. b, ki je že drugo leto redni član naše sicer velike družčine, ki se je letos še povečala.

Za nami je prvo večje (počitniško) srečanje, na katerem smo se držali misli malega princa, da je vsak za vedno odgovoren za to, kar je udomačil - posvojil. Tako smo gostili predstavnico DZŽ Pomurja, ki nam je pripravila krajše predavanje, sicer pa smo imeli poučno razstavo svojih živali (kuncev, hrčkov, morskih prašičkov, muc, oslice), ki smo jih pokazali tudi otrokom iz Vrtca Ormož. Ob nas je s koristnimi nasveti bdela veterinarica Cvetka Marhold, nato pa nam je Petra Pleh predstavila osnove vzgoje psa ter pasmo aljaški malamut. Zadnji del srečanja so popestrili Nadzorniki iz društva PAW ter prikazali delo na terenu, povabili pa smo tudi 5 posvojenih kužkov.

V letošnjem šolskem letu smo že sodelovali pri dveh dobrotelčnih prireditvah za živali (4. 10. smo v Mestni grabi »tekli« za živali, v decembru pa smo v sodelovanju z društvom PAW 3 sobote organizirali dobrotelčno stojnico pred trgovino Spar).

Naša srečanja bodo med drugim popestrila še en dan zimskih in en dan prvomajskih počitnic, ko bomo spet pripravili tematsko srečanje, čaka pa nas zagotovo še junijska ekskurzija, za katero že iščemo donatorska sredstva.

Tina Zadravec, mentorica

Večer prleške poezije in naša nagrajenka Ana Zemljič

V začetku letošnjega šolskega leta je potekal v Središču ob Dravi Večer prleške poezije in vina, na katerem so predstavili nagrajence natečaja Prlekija, moj dom. V kategoriji osnovnošolskih pesmi je bila s svojo pesmijo med najboljše tri mlade pesnike izbrana tudi naša učenka **Ana Zemljič iz 8. a**. Nagrajenci so občinstvu predstavili svoje pesmi in prejeli knjižne nagrade. Sledil je bogat večer literature, v katerem so se predstavili pesnica Blanka Erhartič, letošnja Veronikina nagrajenka Petra Kolmančič, prozaist Milan Petek Levokov in prleški pesnik in prozaist, živeč na Dunaju, Lev Detela. Večer je zaključila mlada pevka Ditka, ki je prepevala pesmi Ferija Lainščka, Toneta Pavčka in svoje pesmi.

Mentorica: Irena Kandrič Koval, prof.

PRLEKIJA, MOJ DOM

Prlekija je moj dom,
saj tu sem že od malega
in kamorkoli me pot zanaša,
me zmeraj nazaj
v to sončno deželo vrača.

Tukaj ljudje, se pravi Prleki,
so vestni in marljivi,
a ko enkrat delo se opravi,
tudi oni se zabavajo radi.

Tu v goricah, ko jesen je,
klopotec nam pesmi igra,
trta pa se kar šibi
od grozdja sladkega.

Stare domačije tukaj čara ne izgubijo,
saj nam kot del tradicije
spomine v srcu prebudijo.

Včasih pa se ti zdi,
kot da v Prlekiji narava
čudeže prav odobrava.

Saj, ko pogledaš v nebo,
ti tukaj ptice zapojejo
še posebej lepo.

Če pa s kakega griča
zazreš se v daljavo,
tvoj pogled uzrl bo
lepoto pravo.

Ana Zemljič, 7. a

(napisano v lanskem šolskem letu)

Komemoracija

30. 10. 2014 smo učenci OŠ Ormož, v sodelovanju z GŠ Ormož in Miklavževskim oktetom, priredili komemoracijo ob dnevu spomina na mrtve. S položenim vencem in prižgano svečko smo se poklonili vsem rajnim. Spomnili smo se vseh tistih, ki so za našo danes svobodno domovino, izgubili življenje; še posebej smo obeležili 100. obletnico začetka prve svetovne vojne. Spregovorila sta župan Alojz Sok in župnik Drago Avsenak, program pa smo popestrili recitatorji, pevci in saksofonisti.

Ana Klinc, 9. a

Po slovesu

Bilo je neresnično,
tega si nikoli ne bi mislil,
kot bi si nekdo izmislil,
ampak bilo je resnično.

Še zdaj ne morem verjeti,
da se je to zgodilo.
Hotela bi ga še enkrat objeti,
da bi bilo kot slovo.

Vendar ne morem,
ker je na lepšem kraju,
v raju.

Nika Malek, 8. b

Spomini

Danes ti svečko
na grobu prižgem,
spomnim se tvojih dni
in po licu mi solza polzi.

Upam, da me gledaš
in da smehljaš se mi z neba,
saj vse, kar moje si srce želi
je, da ponosna name bila bi ti.

Ana Zemljič, 8. a

Nastop v Martinovem šotoru

Letošnje ormoško martinovanje je potekalo v Avtocentru Renault Ormož. Otvoritev večdnevne prireditve je bila v petek, 7. 11. 2014, ob 13. uri, kulturni program za otvoritveno slovesnost pa smo pripravili učenci Osnovne šole Ormož. Z veselimi domačimi melodijami je nastopila etno skupina Gudalo, recitatorji literarno-recitatorskega krožka pa smo deklamirali priložnostne pesmi o prleških dobrotah, martinovem in vinogradih. Na nastop sta nas pripravili naši mentorici Metka Lešničar in Irena Kandrič Koval.

Številne goste in druge zbrane sta nagovorila Danilo Korotaj, predsednik Obrtno-podjetniške zbornice Ormož, in podpredsednik Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije Branko Meh. Prireditve sta se udeležila tudi župan Občine Ormož Alojz Sok in župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko.

Sofija Ivanuša, 8. a

S kemijskimi eksperimenti na svetovni splet

Žiga Ules, Tilen Veselko in Luka Čučko so prikazali, kako nevaren je lahko osnovni alkohol metanol in razložili, zakaj teh posod ne smemo pustiti odprtih oziroma jih odložiti med navadne odpadke. Svoj poskus so poimenovali Pozor, metanol.

Ana Klinc in Maja Munda pa sta se prelevili v »vražji blondinki«, ko sta s poskusom pokazali lastnosti vodikovega peroksida. To je kemikalija, ki se uporablja tudi za razbarvanje las; od tod tudi ime poskusa.

Učenci so naredili pripravo za izvajanje poskusa, nato so poskus izvedli in sledile so vaje za snemanje. Z obema poskusoma smo sodelovali na prvem državnem tekmovanju iz kemijskega eksperimenta. Žiga, Tilen in Luka so se uvrstili v finale državnega srečanja.

Posnetke poskusa naših kemikov si lahko ogledate na svetovnem spletu (Youtube) pod ključnima besedama:

- VRAŽJI BLONDINKI in
- POZOR, METANOL.

Mentorica: Nataša Rizman Herga, prof.

Prireditvev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

Važno je sodelovati in se zabavati!

Družba Radio-Tednik Ptuj je skupaj z občinami Spodnjega Podravja in osnovnimi šolami s tega območja uspešno zagrizla v projekt Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Sodeluje 15 občin in 20 osnovnih šol, med njimi seveda tudi naša.

Skupaj se je za 17 mest na finalni prireditvi, ki bo 23. decembra v športni dvorani OŠ Ljudski vrt na Ptuj, potegovalo 188 mladih pevk in pevcev, ki so jih za predizbore izbrali v sodelujočih šolah. Eden od predizborov je potekal tudi na naši šoli. Na prvem predizboru se je v jedilnici OŠ Ormož zbralo kar 19 učenk naše šole s šestimi točkami, sodelovali pa so še tekmovalci iz osnovnih šol Miklavž pri Ormožu, Središče ob Dravi, Sveti Tomaž, Ivanjkovci ter Velika Nedelja.

Od naših učenk sta se v polfinale uvrstili Zala Cunk in Špela Prejac s pesmijo Tanje Ribič Zbudi se ter Anja Fras in Metka Podgorelec s pesmijo Alenke Godec Življenje je lepo.

Metka in Anja sta se pomerili 19. 11. na polfinalu na OŠ Juršinci, Zala in Špela pa 26. 11. na OŠ Podlehnik. Finalno prireditev so si organizatorji zamislili tudi kot srečanje vseh sodelujočih šol in občin. Organizirala jih bo družba Radio-Tednik Ptuj, ki je vse nastopajoče nagradila tudi z ročnimi urami. Trije najboljši s finalne prireditve bodo nastopili na tradicionalni *Orfejčkovi paradi*, ki bo 26. decembra.

Akcija zbiranja starega papirja

V tednu pred jesenskimi počitnicami smo izvedli akcijo zbiranja starega papirja, ki je potekala že tradicionalno od torka do četrтка (21. do 23. 10. 2014). Nekateri starši so papir zaradi večje količine odpeljali kar na Surovino v Ormožu in nam tako olajšali delo. Tokratno akcijo je zaznamoval tudi dež, saj je v sredo pošteno deževalo, starši pa so kljub temu pridno vozili star papir.

Z rezultatom tokratne akcije smo zelo zadovoljni, saj smo zbrali kar 13 ton starega papirja. **Najuspešnejši razred** v jesenski akciji je **7. a**, ki je zbral največ papirja, najuspešnejši pa so tudi potem, ko smo kilogramme razdelili na učence.

Učenci **9. razredov** so tokrat zbirali papir za pokritje stroškov, ki jih bodo imeli z valetu. Zelo dobro so se odrezali, zbrali so **4360** kilogramov starega papirja.

Končni rezultat, kateri razred je najuspešnejši v tem šolskem letu, pa bo znan po izvedeni pomladni akciji zbiranja starega papirja.

	RAZRRED	SKUPAJ kilogramov	število učencev	kilogrami na učenca
1.	7. a	1730	20	87
2.	3. b	990	19	52
3.	8. a	762	19	40
4.	5. b	590	15	39
4.	7. b	788	20	39
6.	8. b	576	19	30
7.	3. a	488	19	26
8.	1. b	459	24	19
9.	6. b	276	16	17
10.	1. a	384	26	15
10.	4. a	412	28	15
12.	6. a	193	14	14
13.	5. a	180	14	13
14.	2. a	226	23	10
15.	2. b	173	23	8
16.	4. b	224	27	8
	9. a, b	4360		Zbiramo za valetu

Koordinatorica ekošole: Stanka Hebar, prof.

Vsi smo vredni dostojanstva človeka

Vsak dan se ljudje norčujejo iz mene. Sploh ne vem, zakaj. Mogoče zaradi moje barve las, oči, mojega stila oblačenja? Res ne vem. Prejšnji teden so me porinili tako daleč, da sem prišla domov, se zaklenila v svojo kopalnico in si začela rezati žile. To je že moja rutina, saj se samo tako lahko spoprimum s svojo žalostjo. Živim v zelo veliki hiši, moja starša mi dasta vse, kar si zaželim, a ju nikoli ni doma. Včasih se mi zdi, da me sploh ne poznata.

Moja zgodba se je pričela pred dvema letoma. Ime mi je Tina. Stara sem 17 let in prej sem bila zelo popularna na šoli, imela sem vse. Hodila sem z nogometšem z naše šole. Potem pa je prišel dan, ko sem prišla v šolo v svojem range roverju. Odprla sem svojo omarico in v njej je bil listek, na katerem je bilo napisano, naj pridem ven na ploščad. Bila sem zelo naivna in sem šla ven. Na ploščadi se je zbrala vsa šola. Matic (moj fant) je bil na sredini z mikrofonom v rokah. Rekel je: »Moja draga naivna Tina, s tabo sem že 3 mesece, in to so bili najhujši časi, konec je. S tabo sem hodil samo zaradi stave.« S smehom je odšel nazaj v šolo. Vsi učenci so se smejali. Jaz pa sem v solzah odhitela do svojega avta.

S tem dnevom se je torej začelo norčevanje. Vsak dan mi je kdo spotaknil nogo, napisal grozne stvari na mojo omarico in kamorkoli sem šla, vedno je bil nekdo, ki me je zmerjal.

Gledala sem, kako se je kri združila z vodo, ko sem si očistila rane. Povila sem si jih in oblekla dolg pulover, ki je sodil med obleke, ki sem jih nosila, da nihče ni videl mojih ran.

Odšla sem do starega drevesa, ki je raslo zraven klifa. Velikokrat sem prihajala sem, saj se tu počutim varno. Začela sem razmišljati o stvareh, ki so se zgodile ta dan. V šoli so me sošolci pretepli, punce so to snemale in se smejale. Komaj ko sem se dotaknila svojih lic, sem ugotovila, da jočem. Vstala sem in odšla do roba klifa. Ko sem hotela skočiti, mi je nekdo dal na ramo roko in mi rekel, da ni vredno skočiti. Pogledala sem čez ramo in videla fanta moje starosti. Predstavil se je kot Marko. Vprašal me je, zakaj sem hotela skočiti. Povedala se mu vse, kar se mi je dogajalo v šoli. Marku se je podobno dogajalo v šoli in sem je prišel z enakimi razlogi kot jaz. Postala sva prijatelja.

Nikoli si ne bi mislila, da se lahko meni kaj takega zgodi, ampak se je in jaz nisem naredila nič proti temu. Zdaj živim lepo življenje, ampak moja preteklost je temna. Pustila sem, da je preteklost preteklost in sem šla naprej v življenju, imam najboljšega prijatelja, saj ve, skozi kaj sem šla.

Tudi ti se osredotoči na prihodnost, ne glej nazaj.

Sofija Ivanuša, 8. a

V meni je pesem

V meni je pesem,
ki je nihče ne pozna.
Nihče ne ve je zapisati,
nihče iz mojih misli je prebrati.

V tihi noči dobi ves svoj čar,
takrat, ko nikogar zraven ni,
le pesem v glavi odmeva mi.

Ta pesem je moja.
Kot skrivnost jo nosim v sebi
in ne bi je kar tako izdala,
saj s tem del svoje duše
bi prodala.
Ana Zemljič, 8. a

**Vsebino
za ustvarjalnico
prispeva
literarno-recitatorski
krožek.**

PESEM

Domači kruh

Pred hišo ravno polje leži,
tam v daljavi na njivi že žito zori.

Najprej je seme zaspano, v jeseni oživi,
spomladi se razraste in v maju zacveti.

Klasje od teže sklanja se, v vetru valovi,
pripravljeno za žetev je, se mlinar veseli.

Iz moke pridna babičina roka zamesi hlebce tri,
peč je že pripravljena, da kruh nam pozlati.

Praznična miza s prtom je pogrnjena,
z martinovimi dobrotami obložena,
na sredi mize domači kruh leži,
nam dobroto in ljubezen deli.

Ana Klinc, 9. a

Simon Jenko je lahko navdih ...

Po slovesu

Prišla je čebela k cvetu,

Da bi se pokazala svetu.

A kmalu je z njega odšla,

Da vrnila bi se na slovenska tla.

Ne, to ni čebela, ki je prišla k cvetu
In to tudi ni cvet, ki je z njega odšla.

To je samo 160-centimetrsko bitje,
ki zapušča Londona odkritje.

Špela Jambriško, 8. b

Dobro jutro, sonce

(Pesem ob dnevu
evropskih jezikov)

Dobro jutro, ljubo sonce!

Le prisluhni nam!

Daj toplino nam,
ki segrela nam bo srce!

Bonjour chère soleil!

Ouvre les oreilles!

Donne-nous de la chaleur,
Pour nous chauffer le coeur.

Guten Morgen liebe Sonne!

Öffne deine Ohren!

Gib uns deine Wärme,
um unser Herz zu erwärmen.

Daniel Ivo Göbel Fridrih, 6. a

Mala deklica

Spomni se nazaj, ko si bila stara osem let. Bi bila ta mala deklica danes ponosna nate?

Ko sem prebrala ta verz, me je pri srcu malce stisnilo. Prav čuden občutek sem dobila. Čeprav zame še ni tako dolgo nazaj, ko sem bila stara le osem let, se je zame v tem času marsikaj spremenilo. Veliko sem se naučila in zdaj se mi zdi, da bi morala vsak dan pokazati tej mali deklici, kaj zmorem. Le tako bo lahko ponosna name. Ker če razočaram njo, razočaram sebe. Tega pa prav gotovo ne želim. Ta mala deklica me bo spremljala pri pomembnih odločitvah v življenju. Vedno se bom vprašala, če bo ponosna name, preden sprejemem neko odločitev. Tako na to gledam jaz, a me prav zanima, kako bi na to gledala odrasla oseba. Odrasli so v večini te majhne deklice in dečke potisnili na stran. Jih pozabili. Sama upam, da tega ne bom nikoli naredila.

Ko otrok zmaga v igri skrivalnic, je neverjetno vesel in se počuti, kot da ima ves svet. Marsikdo pa se ne zmore tako počutiti ob toplem nasmehu ali lepi besedi neke osebe. Ampak, zakaj ne? Po mojem mnenju bi vsak moral zavedno v sebi ohraniti to otroško pozitiv. Nihče na svet ne glede z lepšimi očmi kot otroci. In kdor je pozabil, da je bil tudi sam enkrat otrok, je pozabil, kako je treba živeti.

Ana Zemljič, 8. a

Čarobni božič

Na tla je nežno padla prva snežinka. Za njo še veliko ostalih. Bil je božični večer. V hišah je dišalo po piškotih. Postavljali so drevesca in jih okraševali. Ulice so bile okrašene. Ko so ljudje zaspali, je prišel Božiček in jih obdaril. Pod smrečico jim je nastavil darila. Otroci so bili zelo veseli, ko so naslednje jutro odprli darila.

Bil je res čarobni čas.

Iza Korpar, Luna Iza Pučko, Taja Voršič, Nika Babič

Branje in pisanje imata globlji pomen

Branje je neke vrste meditacija, ki nas vsaj za nekaj časa popelje stran od naših skrbi ali nam odkrije, da v svoji težavi nismo sami.

Čeprav živimo v dobi spletnih povezav, kratkih SMS-ov in klepetalniških zapisov ter mode upravljanja stvari z dotikom, je branje knjig s šelestenjem listov pod prsti še vedno zelo pomembno za posameznikov razvoj in osebno rast. Čeprav se zdijo beli listi, napolnjeni s črnimi črkami, pogosto dolgočasni na prvi pogled, pa ravno ob tem, ko se predamo branju, zadela naša domišljija in naše spoznanje se odpravi na pot v različne kraje sveta, razmišlja o najrazličnejših situacijah in ob tem prestopa meje mogočega. Ne samo knjige z neumetnostnimi besedili, tudi knjige z umetnostnimi besedili so učitelji in posredniki znanj in spoznanj, iz katerih se bralec lahko uči in bogati, saj skozi knjige spoznava nove svetove, nove kraje, ki jih še ni ali jih morda nikoli ne bo obiskal, odkriva neznano, razbija omejitve svojega pogleda na svet in širi svoja obzorja. Z branjem si kot v časovnem-prostorskem stroju, saj se z vsakim branjem predstavljáš po različnih krajih Zemlje in časih dogajanja. Branje je neke vrste meditacija, ki nas vsaj za nekaj časa popelje stran od naših skrbi ali nam odkrije, da v svoji težavi nismo sami. Branje je treniranje uma, bogatenje lastnega besednega zaklada, urjenje zapomnitve, povezovanja, sklepanja, vživljanja v usode drugih; daje nam upanje, da se tudi nam lahko zgodijo lepe stvari, ali pa nam nudi možnost hvaležnega razmišljanja o tem, kar imamo.

Ob branju je tukaj tudi pisanje in izražanje samega sebe. V nežni otroški dobi je pisanje pogosto ustvarjeno na osnovi pobude odraslih, v puberteti pa dnevniki in pesmi že postajajo zvesti poslušalci preizkušenj, ljubezni, razočaranj, veselja, podoživljanja trenutkov, odraščanja, samoizražanja. Ustvarjalno pisanje je proces, v katerem pisec sam ustvarja zgodbe življenja. Prikliče jih v ta svet, jih oživi. Z njimi sporoča svoja spoznanja o svetu in

ljudeh, o reševanju težav. Pisec je hkrati izpovedovalec in učitelj.

V branju in pisanju se je mogoče razvijati, izuriti in odkrivati sebi in drugim nove svetove, zato vzemite knjigo, pisalo v roke ali tipkovnico pod prste in začnite. Presenečeni boste, koliko srečnih trenutkov vam lahko prineseta branje in pisanje.

Irena Kandrič Koval, prof.

Razvedrilo

TRAPATA

V vsaki vrsti so premešane črke, iz katerih sestaviš po en aparat, ki stoji, brni, brenči in igra po hiši - razen enega. Kateri je ta vsiljivec?

KLINDIHAL
DELNIKIŠT
REZOVELIT
ŠKILEMAN
LESANSKI
KLINIKAL
FORMANOG
KANDORZIN
ČARNILUNKA

Vsiljivec je _____.

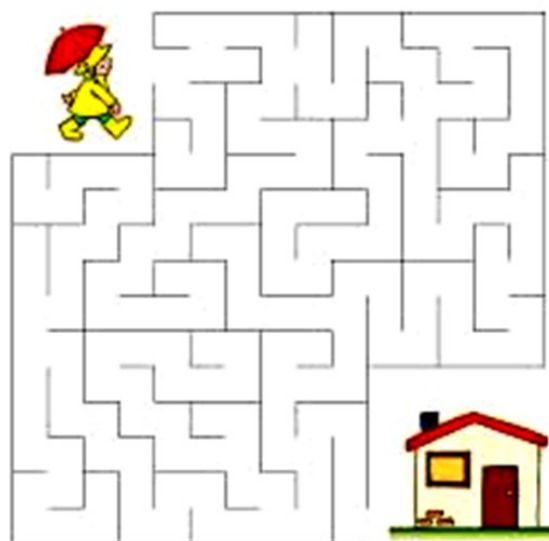
KOS TORTE

Katja in Janko si ogledujeta slastno torto. Le eden od njiju jo lahko razreže, oba pa si želita, da bi dobila največji kos, ki ga lahko. Kaj je predlagal Janko, da bi oba dobila pravičen delež, ko je videl, da se lahko resno spreta?

LABIRINT

Miha se je znašel v nalivu kar nekaj ulic od doma. Pomagaj mu, da pride domov, preden bo čisto premočen.

Na OŠ Ormož se je konec meseca novembra zaključil projekt Dvig socialnega in kulturnega kapitala za večjo uspešnost učencev v lokalnem okolju, ki je trajal 15 mesecev pod vodstvom šole za ravnateljce. Projekt je bil financiran iz Evropskih strukturnih skladov.

V projekt smo bili na podlagi prijavljenega programa izbrani skupaj s koordinatorsko šolo — OŠ Velika Nedelja (Nina Žnidarič), OŠ Miklavž pri Ormožu (Petra Lah), Gimnazija Ormož (Lenka Keček) in OŠ Ormož (Alenka Šalamon).

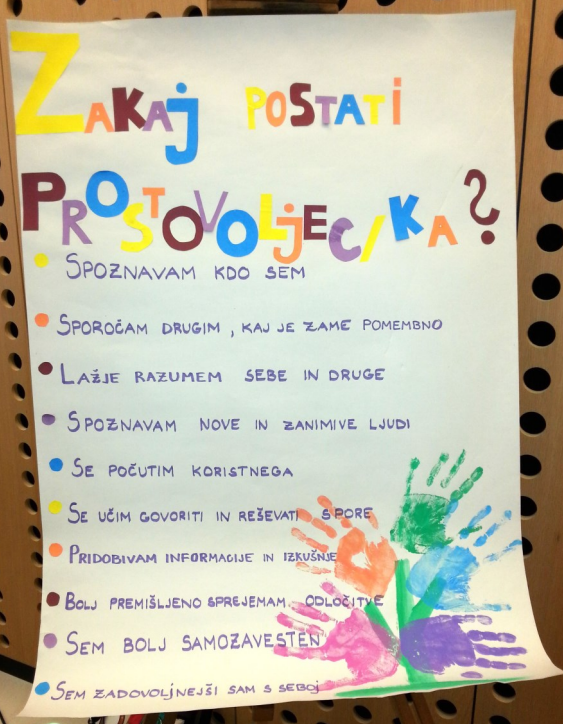
Projekt je zajemal številne dejavnosti, ki so bile organizirane znotraj posamezne šole ali v povezavi večih šol znotraj mreže.

Največji poudarek je bil na vključevanju učencev v dejavnosti lokalnega okolja, pomembna je bila povezava z društvi, zavodi ... znotraj okolja, spodbujanje bralne kulture, medgeneracijsko sodelovanje (društvo upokojencev, Ljudska univerza, Center starejših občanov, druženje različnih generacij znotraj šole ...). V OŠ Ormož je znotraj projekta delovala skupina prostovoljcev, ki je povezala oskrbovance CSO Ormož in učence, zaživel je tutorstvo oziroma akcija Veliki brat, velika sestra, ki je povezala prvošolce in osmošolce znotraj dnevnih dejavnosti. Organizirali smo ustvarjalne delavnice, pekli pecivo, izdelovali praznične okraske in voščilnice, izvajali humanitarne akcije, praznični bazar v centru Holermous, povabili oskrbovance CSO Ormož na proslavo v prostore šole, obiskali Pokrajinski muzej v Ormožu, organizirali fotografski tečaj in razstavo, pripravili skupne prireditve, se vključevali v dogajanje v šoli in kraju, oblikovali družabni kotiček v šolskih prostorih, se učili igrati na kitaro ...

Projekt je bil meseca avgusta predstavljen na zaključni prireditvi na Brdu pri Kranju, v mesecu novembru pa smo naše delo predstavili na razstavi v avli občine Ormož.

Nekaj utrinkov, ki smo jih ujeli v fotografski objektiv ... Alenka Šalamon, koordinatorica projekta na OŠ Ormož

Misel

Voda šumi.
Zaprem oči.
Tiho sedim,
poslušam in molčim.

Misel tiha teče vame.
Celo me objame.
Sem v vrtincu,
kjer brez konca in kraja
se vrtim,
a se tišini prepustim.

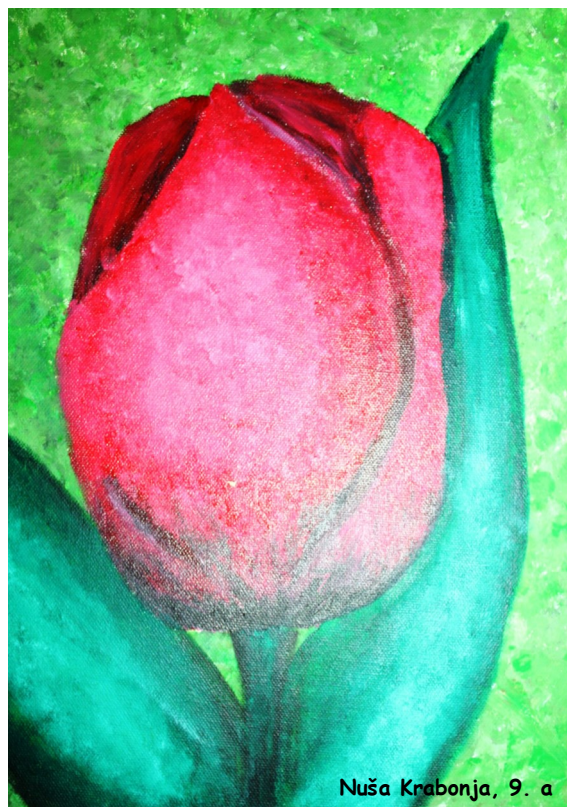
Ana Zemljič, 8. a

Likovno ustvarjanje

Mentorica: Janja Rudolf

Julija Fric, 9. a

Nuša Krabonja, 9. a

Nuša Žinko, 9. a

Ana Klinc, 9. a

Maja Munda, 9. a

Tjaša Kolarič Zdravec, 9. b